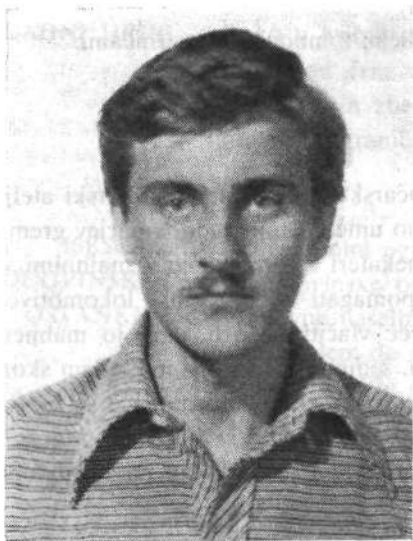

zad za ogradami
divje vreščijo,
ko snamejo koše
in jih razsujejo.

plodovi kar pokajo,
koze zdihujejo,
o srečni mesec,
o kozoprsk!

Izpiski s poti

Milan
Kristan

POKRAJINA V BARVAH

vzpenjam se v breg do velike planjave. tu dva stojita v rdečini, a me nočeta opaziti. grem na vrh hriba. nekdo živi tam v hiši iz papirja. nekaj ga sprašujem in mimogrede opazim, da je hiša brez strehe. levo od hiše je globok prepad, na dnu je belina. v njej je mesto z visokimi dimniki. v njem nekdo leži v mlaki krvi. po sivo zeleni kotanji teče mati z otrokom. mavrični dim je nad njo. hočem v to mesto, čeprav je

pot nevarna. tod živijo gamsi, ki se radi zaganjajo v potnike.

PRI RAZCEPLJENI POTI

toplo je. hodim po cesti. vidim gozdove, polja, sonce. na koncu zelene doline je izvirek. pijem vodo na desnem delu razcepljene ceste. potem grem na levo stran. pot se kmalu izgubi v grmovju. stojim in gledam. nekdo pripelje mimo. kar naprej pelje, čeprav ni nobene poti več, samo slap posušene reke. zapelje čez slap. v tolmunu

spodaj nekaj zagrmí. stečem pogledat, kaj se je zgodilo. tisti človek se drži za glavo. pomislím, da bi mu pomagal, a obstanem. malo naprej je še večji slap in veliko peska.

NA DVOJE dolina. pol jo je zasnežene. po sneženih poteh vozijo avti. gruče romarjev grejo v cerkvico na koncu doline. zvoni. druga stran doline je v soncu. tu je že bolj pomladanska pokrajina. otroci pijejo sadni sok. visoko dvigajo pladenj s kozarci in vanje vlivajo tekočino. oče pazi, da ne bi preveč popili.

**KAJ DELAM
PO ULICAH?** Hodim po ulicah z mnogimi kavarnicami. tebe iščem.

**UMETNOSTNO
ZGODOVINSKI
IZLET NA
SKAKALNICO** na vrhu smučarske skakalnice so slikarski ateljeji in galerija. s skupino umetnostnih zgodovinarjev grem na poučno ekskurzijo. nekateri se gor vozijo z majhnimi vlaki, ostali pa moramo pomagati vleči prešibke lokomotive. uprem se. nočem jih več vlačiti na vrh. sam jo mahnem navzgor. ostanem sam. sedim v leseni hiši in gledam skozi odprtino. lepo rumeno, rjavo, rdeče, zlato sonce se blešči, spominja me na mozaik. nenadoma se odprtina zagrne s črno zaveso. veter pripogiba mojo kočo, da je podobna žitnemu klasu.

mimo pride ženska, slikarka. v zgornjih prostorih koč se zaklene. tam bo slikala v krasni svetlobi.

veter počasi pojenjuje. pred kočo opazim razmetane školjke, kosti, pajke, kamenje, žličke. to so spomini z morja.

ČUDEŽ V CERKVI ogledujem si neko neznano cerkev. levo in desno zgoraj sta dve veliki freski. poslušam razlago o tem, komu sta freski posvečeni. nenadoma pa Juda s freske zgrabi za vrat Kristusa, ki je še otrok. položi ga na mizo zadnje večerje, kjer so še ostanki. otrok zajoče, na tleh ob meni in v Judovi roki pa zažvenketajo novci.

NA JUGU
JE VROČINA

štopam. nekdo me odpelje na jug. že daleč sva. on zboli. jemlje tablete. predlagam mu, naj si odpočije. zbojim se zase. ne posluša me, kar naprej vozi. poti se. brišem ga z brisačo.

na morju sva. on zavozí v vodo. komaj se rešim. voda šumi. ljudje hodijo mimo in oprezujejo.

V BENETKAH

pridem v Benetke, ki pa se že podirajo. cerkev svetega Lovrenca se je nagnila nad vodo. tu nekje živi moj stari znanec. iščem ga v neki zakotni ulici. po njej se sprehaja zelenooka prostitutka.

HLADNI HRIBI

visoko v hribih sem. pridem v dolino s temnim jezerom. v njem so črne alge, ki rahlo valovijo. veliki gamsi se prestrašijo in zbežijo, ko me zagledajo. v tej hladni dolini so tudi graničarji, a z njimi se še nisem srečal.

ISKANJE
PRAZGODOVINSKIH
OSTANKOV

v dolini, polni ogromnih, pravkar ozelenelih bukev, iščem prazgodovinske ostanke. nekje se celo oglašajo zvoki iz starodavne naselbine.

ko pa pridem do najdišča, je tu le tunel in polno zbeganih turistov. tunel je prehod v sosednjo državo.